

RELIGIO A LES ESCOLES

Enguany és molt probable que els nens de les escoles de La Roca no aprenguin religió i quan dic religió no vull dir aprendre el "catecisme".

Avui en dia ni pares ni mestres tenen massa interès en ensenyar l'assignatura anomenada religió i crec que és un gran error, perquè no ensenyar religió és negar part de la nostra història i el que no es pot negar és la gran influència tant social com econòmica que ha tingut la religió al llarg de la humanitat. I dic més: crec que no ens hauríem de conformar en conèixer la religió catòlica, sinó totes les religions que hi ha i hi han hagut perquè totes han influït d'una manera negativa o positiva envers l'home.

També és cert que hi ha moltes maneres d'ensenyar religió (Déu nos en guard) si els nostres nens tinguessin d'aguantar les explicacions "nonyes" i aburridides dels meus temps. Però sí crec que en un estudi profund, seriós del què

ha significat per a la humanitat la influència de la religió catòlica, canalitzada per l'església i pel catolicisme. Això sí un ensenyament veritable, desmitificador, perquè aquesta història no l'han fet només els angelets i els sants, sinó també bastants "dimonis".

Hem de pensar que gran part del nostre patrimoni artístic-cultural no existiria: catedrals, quadres, escultures, etc... Molts artistes han buscat la seva font d'inspiració en els sants i La Verge i això és un fet que no es pot negar i crec que els nens al igual que s'estudia història de l'art, perquè no poden estudiar història de la religió?

Les tendències actuals de l'ensenyament (ordinadors, informàtica, etc.) van introduint al nen en un món tecnificat, fred i impersonal i per a compensar això (perquè hem de ser realistes), el món camina endavant no endarrera hem de donar moltes dosis d'espiritualitat.

El que no crec imprescindible és que a les escoles s'ensenyi la fe i les pràctiques religioses, la família que tingui interès en introduir els seus nens dins de la fe catòlica té la catequesi o bé les escoles religioses, i precisament a La Roca la catequesi es fa força bé.

¿Us heu preguntat si un dia els vostres nens van al Museu del Prado sabran davant el quadre del Greco "San Juan Evangelista" qui va ser aquest Sant, sabran la influència que van tenir els Papes, sabran la transcendència del Concili Ecumènic? Totes aquestes preguntes les podeu contestar vosaltres mateixos.

Vull felicitar als organitzadors de la Festa Major, perquè crec que fóra alguns petits problemes d'horari tot el demés ha sigut un èxit i el que no es pot negar és el seu esforç i sacrifici per tirar endavant una Festa Major que per desgràcia s'està morint no ja aquí a La Roca sinó a tots els pobles. D'això ja us parlaré un altre dia.

LA ROCA, CARA BRUTA

Les institucions del nostre país han tingut cura de crear campanyes publicitàries per tal de sensibilitzar la gent a mantenir les ciutats i pobles nets. Alguna firma comercial s'ha afegit a la campanya indicant en els envoltoris que les paperines s'han de llençar a les papereres. Però, ai-las, ens trobem que en el nostre poble no hi ha ni una sola paperera per a complir les normes i recomanacions de governants i comerciants.

Certament que l'Ajuntament no pot fer-ho tot alhora. Ha començat a asfaltar carrers, a enllumenar el poble, però no n'hi ha prou. Penso que en un pressupost ordinari com el que té el poble de La Roca, el cost de quinze o vint papereres no té cap mena d'importància. Caldria estudiar els llocs on més necessitat hi ha, puix que tant la gent gran com els petits es mouen en unes zo-

nes determinades i molt concretes: La Rambla, la Placeta, el carrer de l'Església, etc. El costum, que en els darrers anys d'ha posat de moda, de menjar "pipes" de girasol i altres menges envassades, provoca la necessitat de cobrir el servei de papereres.

La necessitat de la instal·lació de papereres, o altre mitjà substitutiu, com pot ésser bidons vuits, ultrapassa el centre del poble.

Fa pocs anys que el jovent del Centre Excursionista Flama procurà que la coneguda i popular "Font de Can Planes" estigués neta i en conseqüència que no fós un abocador d'escombreries. Aquesta iniciativa portada a terme pels nois i noies del "Cau" va durar pocs dies. Al cap d'algun temps l'esmentada font i el seu entorn tornava a ser un niu de porqueria. Ja apuntava més amunt que la solució, i que té un cost molt

baix, seria col·locar mitja dotzena de bidons a fi que la gent hi llençés la brossa. Obviament la instal·lació dels bidons hauria d'anar acompanyada d'una campanya informativa i de sensibilització cara les persones, que ens visiten esporàdicament sàpiguen que el poble de La Roca desitja ser un poble net. No sols el centre urbà sinó també el seu entorn, inclòs el bosc, camps, fonts i horta.

Si el nostre Consistori fa cabal d'aquesta opinió, no tindria cap efectivitat si els ciutadans no compleixen les elementals normes de civisme. Hom ha viscut l'experiència de contemplar una paperera buida rodejada de deixalles, no costa res recollir un paper i deixar-lo a la paperera. En definitiva que cal que l'Ajuntament instal·li papereres, després ha de ser el poble qui les utilitzi.

Xavier Porcel

ACLARIMENTS

Sr. Director de la revista Roquerols:

Malgrat la gran satisfacció que vaig tenir al veure publicades a "Roquerols" les meves poesies, vaig sentir una gran contradicció al comprovar que a continuació puntualitzaré:

1 - El títol de la primera poesia és **EL NEN XIC** i no l'exposat a la vostra publicació.

2 - A la novena estrofa i a l'última ratlla de l'esmentada poesia, l'original deia: "Perquè el dret m'has tret?" i no el que vàreu exposar vosaltres.

El perquè d'aquests canvis no m'interessa, ni si fou errata vostra o per part d'algú o d'alguns dels

qui dirigiu tant encertadament la vostra i nostra revista. Només preciso la necessitat de fer sapiguer, doncs, sobretot el canvi de títol pot donar lloc a interpretacions que ni la insinuació de les mateixes m'havia plantejat.

Maria Busquets

VIDA CULTURAL

En el darrer número de "Roquerols" i per un lapsus "mentis" imperdonable, va passar per alt citar la Magdalena Estapé, Llicenciada i Catedràtica en Matemàtiques. Des d'aquestes ratlles, les nostres disculpes.

Antoni Ma. Pugès